

ΤΑ ΣΗΜΑΔΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Τουλάχιστον τρεις άνθρωποι τραυματίστηκαν βαριά κατά την διάρκεια παράστασης διαμαρτυρίας σχετικά με την καταστροφή του Πάρκου Κύπρου και Πατησίων , έξω από το δημαρχείο Αθηνών στην πλατεία Κοτζιά την Δευτέρα 2/02/09. Ο ένας από αυτούς αυτή την στιγμή βρίσκεται στο Νοσοκομείο με γενικευμένο έγκαυμα δευτέρου βαθμού στο στήθος, 4 βαθιά τραύματα από θραύσματα στην ίδια περιοχή και παρουσιάζει απώλεια ακοής κατά 25% πιθανότατα μόνιμη. Ο άλλος μετά από μικροχειρουργική επέμβαση στα δάχτυλά του ποδιού απέφυγε τον ακρωτηριασμό. Ο τρίτος μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο για ράμματα στο κεφάλι. Δεν είναι οι μόνοι , μιας και τα ίδια είχαν επαναληφθεί στην πορεία αλληλεγγύης στους διωκόμενους του Δεκεμβρη, με πολλούς τραυματίες από γκλόμπ και πέτρες.

Τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της εξέγερσης του Δεκεμβρη μεταφέρθηκαν και σε επιμέρους αγώνες που είχαν ανοίξει ήδη από πριν(πχ τοπικοί αγώνες για δημόσιους χώρους κτλ). Το κράτος έχοντας χάσει το μονοπώλαιο της βίας , προσπαθεί πια να ποινικοποιήσει κάθε κίνηση αντιβίας. Έτσι για την ρίψη μιας πέτρας κρίνεται ως τρομοκρατίας , ενώ η χρήση μιας στρατιωτικού τύπου χειροβομβίδας ενάντια στο πλήθος από μέρους τους είναι νόμιμη.

Οι τακτικές αντιβίας που χρησιμοποίησαν οι εξεγερμένοι επέφεραν σύγχυση στην αντιμετώπιση και στις τακτικές καταστολής όλων των αγώνων . Αυτή η σύγχυση είναι αποτέλεσμα των δικών μας επιθετικών πρακτικών αλλά ανεβάζει και το επίπεδο της βίας του εχθρού τόσο ώστε να απειλεί άμεσα την ζωή του καθενός μας. Παράλληλα, διακρίνουμε ότι η σύγχυση αυτή αποτελεί έδαφος πειραματισμού με νέα όπλα για την διαχείριση του πλήθους , μιας και τα παλιά φάνηκαν ανεπαρκή(βλ πρόσφατα δημοσιεύματα για παραγγελίες αύρας, σκυλιών , όπλων Tazer).

Δεν αναγνωρίζουμε το ηλίθιο αίτημα της αριστεράς για εκσυγχρονισμό της αστυνομίας ή καλύτερης εκπαίδευσης των MAT-YMET , μιας και ο θεσμικός τους ρόλος είναι η καταστολή των αγώνων μας και η αποκατάσταση της τάξης προς όφελος των αφεντικών.

Το ζήτημα που τίθεται πια είναι, πώς κατεβαίνουμε στο δρόμο , στα πλαίσια ενός ανοιχτού κοινωνικού ταξικού πολέμου , με τους τραυματίες και τους αιχμαλώτους του, αποφεύγοντας τόσο την στρατιωτικοποίηση όσο και την οπισθοχώρηση ;

